



IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Jim Keaveny & Band

Saturday 07 Apr 2018



Het is veel te lang geleden dat Jim op ons podium stond. Om precies te zijn was het 15 juni 2004. Hij keert nu terug met band, bestaande uit; Alan Mclachlan (The Weazels, Sjako, The Scene) op gitaar en Gerco Aerts (André Manuel) op bas, die laatste heeft al eerder op ons podium gestaan. Tevens brengt hij een nieuw album mee getiteld: "Put It Together."

Jim Keaveny schotelt je heerlijke Americana voor afkomstig vanuit zijn airstream trailer in het midden van de Texaanse woestijn. Floortje Dessing reisde af naar dat stukje einde van de wereld en maakte er een documentaire over : <https://youtu.be/9pEWotUOYrI> die enkele jaren geleden werd uitgezonden en een enorme hoeveelheid cd's naar nieuwe Nederlandse fans de oceaan deed over vliegen.

A Traveling Man Is Never Home

Jim Keaveny zou je het ultieme voorbeeld kunnen noemen van de rusteloze troubadour die onderweg kampend met eenzaamheid, verlangen naar vaste grond onder de voeten, toch elke keer tot de conclusie komt dat het leven on the road de enige manier is om het leven aan te kunnen. De reis gekleurd met hoogtepunten, ontmoetingen en dieptepunten zijn het ultieme materiaal voor nieuwe songs.

Geboren in North Dakota, al snel in de muziek eerst in en rond Eugene (Oregon) nog een periode in New Orleans, waar hij erg veel heeft geleerd op het gebied van muzikaal improviseren vertelde hij, daarna geruime

tijd in de Music Capital of the World (Austin, Texas). Het beroep van muzikant en een periode straatmuzikant, leverde onvoldoende middelen op om van te leven. Jim heeft zoveel banen ernaast gehad dat je hem een kampioen overlever kunt noemen. Van bordenwasser, timmerman, conciërge, kok en daarmee is de lijst nog niet af. Het zorgde voor inkomen en hij heeft er veel van geleerd wat vaak nog van pas komt in zijn huidige leven. Altijd in de overlevingsstand staan heeft een impact op je leven en zo ook dat van Jim. In die zin heeft hij permanent uitdagingen en een zekere onrust nodig. Zijn verhuizing naar de woestijn in West Texas, 21 mijl verwijderd van een klein voormalig spookstadje Terlingua is dan ook geen verrassende keuze. Hier bouwt hij al jaren aan zijn zelfvoorzienende huis onder de meest primitieve omstandigheden. Elke dag zorgt de omgeving voor nieuwe uitdagingen die moeten worden genomen. Een perfecte omgeving voor deze rusteloze troubadour.

Jim was nu voor een aantal weken weer in de 'beschaafde wereld' en dat was wel even wennen, maar met het doel optreden in het hoofd was het goed te doen. Maar het verlangen naar 'thuis' nam met de dag toe.

Jim had ondanks de lange tijd nog scherpe herinneringen aan zijn debuut op ons podium 14 jaar geleden. "Ik had toen veel last van stage fright" zei hij en dat heb ik nu onder de knie. Dat was niet helemaal het geval bleek deze avond, want hij was nog behoorlijk gespannen. De songs van Jim werden gezongen met een lekker rafelrandje op de stem en versterkt door een warm bad aan instrumenten van zijn begeleiders. Alan McLachnan op elektrische gitaar bleek een subliem en op de juiste momenten bescheiden gitarist te zijn. De staande bas van Gerco Aerts zorgde voor een warm en adequate ritmesectie op zichzelf. Als de drie heren op dreef raakten in een uitgesponnen deel van sommige songs was er sprake van "The noble art of weaving" (Keith Richards) Het materiaal varieerde van uptempo songs naar indringende ballads. Bijvoorbeeld de nog niet gereleasde song "Oh David" opgedragen aan een overleden vriend van Jim. Een hilarisch verslag over zijn tijd in Duitsland "Rollin' Up The Rhine". In de tweede set liet Jim in de song "Blue Eyes" geschreven samen met Ethan Millang, zien een vocale uitdaging niet uit weg te gaan. Met "The Yippee-I-Ay Song", die eerst wat hilariteit en daarna interactie opriep bij het publiek kregen we een lesje over Texas Swing en Line dancing van Jim en zijn observatie dat er in Texas altijd wel gedanst wordt, niet altijd tot ieders visueel genoegen overigens. Maar in Noord Dakota danst helemaal niemand. Om er vervolgens aan toe te voegen dat hij zelf ook een beroerd danser is. Met een flinke slok op doet hij wel eens poging. In een paar minuten maak een je zo een reis door de verschillende staten van de US. Dat gold ook voor het verhaal ter introductie van de song: "Eugene To Yuma", over een treinreis als hobo. Een bijna klassieke anekdote over gratis meereizen en dan worden geïnformeerd over het feit dat de controle extra streng is als gevolg van de zoektocht naar een moordenaar die zich per trein verplaatst en de moord op een beveiligder van de trein op zijn geweten heeft. Een snelle calculatie door Jim en mede hobo's resulteerde in de opluchting dat het waarschijnlijk niet hun trein betrof maar diegene die reed in de tegenovergestelde richting. "Happy Man" en "Ridin' Boots" twee oudere songs moesten op het repertoire als gevolg van het feit dat deze waren gebruikt in de documentaire van Floortje Dessing en na de uitzending veel bestellingen had opgeleverd. Dus maar beter ook op de setlist plaatsen dacht Jim. Het aanstekelijke "Ridin' Boots" zorgde voor geklap en meezingen van het publiek. Afsluitend met "The Girl" namen de heren met een grote buiging afscheid. Maar daar kwamen ze niet mee weg onder luid applaus werden ze gedwongen tot terugkeer op het podium. Naarstig overleg naast het podium over hoe om te gaan met deze verrassing, leverde het bloedmooie "Goin' To Arizona" op en als laatste song "Is It You". Zo werd een mooie avond door een solide spelend trio afgesloten. Puntje waar nog wel verbetering is te halen voor Jim is het beter introduceren van zijn songs. Context geven en mensen mee nemen in luistersongs verhoogt de spanning en het plezier. Morgen nog een solo-gig in Hoorn en dan naar huis. Ook hier in Nederland slaapt hij overal en nergens, het begrip "sofa circuit" een gezicht gevend. Zou dit jongetje uit North Dakota ooit de rust vinden in zijn afgelegen woning? Of behoort hij tot de veteranen die het oplossen door hun never ending tours (Dylan en Morrison)

- 1.Rainin' Here In Austin
- 2.Brown Skinned Woman
- 3.I Found A Girl
- 4.Anything Without You [Jim Keaveny/Ethan Millang]
- 5.Oh David (unreleased)
- 6.Rollin' Up The Rhine
- 7.How Was I To Know
- 8.From The Black
- 9.Parkin' Meter

- 1.Lucy Ain't Got No Arms
- 2.Blue Eyes [Jim Keaveny/Ethan Millang]
- 3.Hard Workin' Man
- 4.The Yippee-I-Ay Song
- 5.Love Is A Hard Word
- 6.Eugene To Yuma
- 7.Happy Man
- 8.Ridin' Boots
- 9.The Girl
- 10.Goin' To Arizona
- 11.Is It You

All tracks by Jim Keaveny except where noted

Jim Keaveny|vocals, acoustic guitar, harmonica, whistle

Alan McLachnan|vocals, electric guitar

Gerco Aerts|upright bass

www.jimkeaveny.com